

רבקה סגל:

המלאכית של צ'רלי

את הביצים מהלול. חוץ מזה היא משוגעת על טיולים רגליים. מדי שבת בשבת נאספים החבר'ה של המושב לייד המועדון, והולכים ברגל ל' מונטרפורט. לפעמים נוסעים לטיולים על טרקטור, ובלילות שבת רוקדים ריקודי-עם במועדון. על דיסקו לא שמעו במעונה. "אנחנו מושבניקים, אנחנו רחוקים מה' תרבות הזו", מסבירה ריבקה. עד לפני ימים אחדים היה לה חבר קבוע, שעמו בילתה את חמש השנים שחלפו. כעת אין לה חבר, אך כמו שהיא נראית יש לשער שלא לזמן רב.

יש לה אח בצבא ועוד אח צעיר ממנה. הוריה המושבניקים, שעלו ארצה מרומניה, אינם מתלהבים מנטייתיה הזוהרות של בתם, הם מעדיפים לראותה בבגדי-עבודה יותר מאשר בבגדיים. אל התחרות הגיעה מפני ש, היא מציעה כל-כך הרבה אפשרויות לבלוי, ואני רוצה להינות ולעשות חיים משוגעים לפני הצבא. למרות שהיא אינה מודה בכך, גם המתנות והפירסום המובטחים למשתתפות ולזוכות קוסמים ל' בת המושב הצעירה. כי מי מוכנה לוותר על טיול בלונדון במטוסי חברת אולימפיק? או במלחמה מתוצרת M.B. ומערכת מפור' ארת של בגדיים וחוף שמציעה חברת גוטקס? שלא לדבר על הגעליים שמכין במיוחד למשתתפות סימנטוב חיקי בעל נעלי-חרנו, ותכשירי טיפול בשיער של וולגה.

לא, אין לה חלומות של זוהר, והיא אינה רוצה להיות דוגמנית ולו רק בגלל הסיבה הטכנית: זה פשוט בלתי-אפשרי להיות דוגמנית בתל-אביב ולנסוע בכל יום למעונה. לעזוב את הבית? על זה ריבקה סגל אפילו לא חושבת. טוב לה במושב, היא אוהבת את האוויר ואת האווירה, והיא אינה רוצה להיות דיילת, דוגמנית או שחקנית כשתהיה גדולה. היא רוצה להיות גננת, מפני שהיא משוגעת על ילדים ויש לה את הכישרון והכישורים ללמד ולהדריך.

נמאס לה, באמת נמאס לה. לריבקה סגל בת ה-18, שיגידו לה כל הזמן שהיא דומה לקייט ג'קסון, המלאכית של צ'רלי. זה לא הוגן, היא בהחלט מרגישה שהיא מיוחדת ומקורית, ואינה מוכנה שישוו אותה לאף מלאכית בכלל, ולקייט ג'קסון בפרט. ריבקה סגל היא בוגרת שמינית העומדת לפני גיוסה, היא בת מושב מעונה שבגליל המערבי, ורחוקה מאד מהתרבות העירונית של תל-אביב. אביה מגדל עופות ועיזים, ותפקידה הקבוע של ריבקה הוא לאסוף

המועמדות הסופיות • מלכת המים 79 • ה

גזית אל'עד: בתה של הפסלת

גזית אל'עד בת ה-20 באה מבית מיוחד מאד. אמה היא הפסלת האשדודי דית הנודעת, מתי אלפרין, ואביה קבלן. גזית, העוסקת בדוגמנות מסלול וצילום, מספרת כי היא באה מבית בוהמי מאד, שיש בו כל הזמן רעש. את שמה המקורי קיבלה מהוריה, שהחליטו להעניק לילדיהם שמות מקוריים לפי האל"ף ב"ת. כך נולדה איילה, אחרי-כך בושמת ואחריה גזית, צרוייה וקרן, ושני האחרים אברהם, זכרוננו לברכה, ודויד המכונה אידי, אברהם נהרג בתקופת מלחמת ההתשה. שנים לאחר מכן הקימה אמו הפסלת אנדרטה לזכר בני אשדוד, שנפלו במלחמות ישראל, ואילו אידי, ייבדל לחיים ארוכים, עובד כצוללן.

גזית אוהבת מאד את מישפחתה. היא מספרת כי כל אחיותיה ואחיה רכשו את כשרון הציור והפיסול מאמם, ואילו היא רכשה את כשרון הכתיבה שלה מאביה הקבלן, החוטא לפעמים בכתיבה בסתר. כשזכתה אמה בתואר אס-השנה היתה גזית המאושרת באדם, לדבריה התואר מגיע ל' אמה שלה, מפני שהיא נהדרת, המטפלת בילדיה באהבה ובמסירות, משקיעה בהם את כל מה שיש לה.

גזית עצמה נולדה בנהריה, למרות ש' מישפחתה מתגוררת באשדוד. יש לה תוכ-ניות בתחום הכתיבה, ובשנה הבאה היא עומדת לפרסם את ספר שיריה, היא אוהבת לקרוא. לאחרונה קראה את סיפורו החדש של דן בן-אמוץ ויש לה ביקורת נוקבת על הספר. "נפלתי על הספר ממש במיקרה ובקושי גמרתיו אותו", מספרת גזית, "אני חושבת שדן בן-אמוץ מנסה לעשות מעצמו סופרמן, אני מלגלת על הספר ונראה לי שהוא מגזים בניסיון שלו להדהים, שמעתי מאבי, שהיה ימאי במשך 15 שנים, סיפורים הרבה יותר מדהימים מסיפורי הזימה של דן בן-אמוץ."

חוץ מדן בן-אמוץ היא אוהבת לקרוא בקיץ את הארולד רובינס, משהו לא מחייב, קליל ומרחף. היא אוהבת לשחות בים ומשוגעת על כלבת המישפחה, אלפא. בכלל, חיות זה השטח שלה. היא אוהבת אותם. "אם היה לי מקום הייתי מגדלת 10 כלבים ו-20 תולעים." לתחרות הגיעה ב' המלצתה החמה של אמה, שהיתה בצעיר דותה דוגמנית. הוריה דוחפים אותה לטפח את כישוריה הזוהרים ויש לה גיבוי מלא מהבית. בצבא שירתה כפקידה בחיל-הים והיא מקווה שתחרות מלכת-המים תפתח בפניה שערים נוספים לעולם הדוגמנות. גם ההופעה בפני קהל מצאה-רחן בעיני גזית. "זהו בית-ספר מצויין להופעות." היא אמרה. "מה שבטוח הוא שביטחון עצמי אני אקבל מהשתתפות בתחרויות. להופיע בשש תחרויות בפני קהל של עשרות אלפים, זה לא פשוט." לא שחסר לה ביטחון עצמי חס וחלילה. להיפך. "אבל עוד קצת אימון בכלל לא יזיק לי."

בינתיים היא מרבה להצטלם, מציגה את תמונותיה בפני פירסומאים, מקווה לקבל עבודות דוגמנות צילום.